

Temat: Rozpad systemu kolonialnego.

CHINY	
Kuomintang (Partia Narodowa) nacionaliści	Komunistyczna Partia Chin (KPCh) Komuniści
Lider: dyktator Czang Kaj - szek	Lider: Mao Zedong
<p>1946 r. – wybuch wojny domowej 1 października 1949 r. – Pekin – proklamowanie przez Mao Zetonga powstania Chińskiej Republiki Ludowej (ChRL) – państwo komunistyczne i prosowieckie</p>	
<p>schronienie na wyspie Tajwan</p> <p>utworzenie Republiki Chińskiej na Tajwanie (mimo demokratyzacji kraju od końca lat 80.XX wieku, jego rozwoju gospodarczego, nie był uznawany na świecie za reprezentanta Chin)</p>	<p>POLITYKA ZAGRANICZNA MAO ZETONGA:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Układ ze Stalinem o przyjaźni i wzajemnej pomocy. 2. Przyłączenie Tybetu (1950). <p>POLITYKA WEWNĘTRZNA MAO ZETONGA:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Likwidacja własności prywatnej. 2. Zwalczanie religii. 3. Nasilenie działalności aparatu represji. 4. Realizacja polityki tzw. Wielkiego Skoku (1958): <ul style="list-style-type: none"> ➤ szybkie przekształcenie rolniczych Chin w potęgę przemysłową, ➤ zakładanie komun ludowych (ogromnych samowystarczalnych osad wiejskich bez własności prywatnej, instytucji rodziny, itp.); <p>SKUTKI POLITYKI WIELKIEGO SKOKU:</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ nie odnotowano wzrostu przemysłowego, ○ śmierć głodowa dziesiątków milionów ludzi; <ol style="list-style-type: none"> 5. Rewolucja kulturalna Mao Zetonga (1966 – 1968): <ul style="list-style-type: none"> ➤ powstanie CZERWONEJ GWARDII, która realizowała założenia Mao Zetonga, ➤ zmuszanie obywateli do noszenia przy sobie tzw. Czerwonej książki (zawierającej nauki Mao), ➤ niszczenie starego dorobku kulturalnego Chin (zabytki architektury, dzieła sztuki, książki), ➤ czystki (likwidowanie) wśród chińskich intelektualistów (śmierć około miliona ludzi), ➤ „redukcja” milionów obywateli w komunach ludowych <p>1976 r. – śmierć Mao Zetonga</p>

KOREA	
PÓŁNOC	POŁUDNIE
38. równoleżnik	
<p style="text-align: center;">Armia Czerwona</p> <p style="text-align: center;">Komunistyczna Koreańska Republika Ludowo – Demokratyczna (KRL – D)</p> <p>Przywódca: Kim Ir Sen 25 czerwca 1950 r. – atak na Koreę Południową</p> <p>Kim Ir Sena wspierał Mao Zedong, który wysłał regularną armię do walki z siłami ONZ.</p>	<p style="text-align: center;">Armia amerykańska</p> <p style="text-align: center;">Republika Korei</p> <p>Siły ONZ na czele z amerykańskim generałem Douglasem MacArthurem powstrzymały ofensywę komunistów i wyzwoliły Koreę Południową Mimo braku zgody ONZ, MacArthur przekroczył 38. równoleżnik;</p>
<p>1953 r. – rozejm w Panmundżomie – ustanowienie strefy demarkacyjnej wzdłuż 38. równoleżnika, która rozdzielała dwa państwa koreańskie;</p>	

INDOCHINY (francuska kolonia w Azji)	
FRANCJA	WIETNAM
	Viet Minh (Liga Niepodległości Wietnamu) Przywódcą: Ho Szi Min
Wsparcie : USA	Wsparcie: komunistycznych Chin
1954 r. – klęska Francuzów w bitwie pod Dien Bien Phu	
Konferencja genewska – porozumienie: Powstanie niepodległych państw: Wietnamu, Laosu, Kambodży	
(Wietnam północny – komuniści, południowy – rząd niekomunistyczny wspierany przez USA)	

Dekolonizacja
wyzwolenie się z zależności kolonialnej ludów Afryki i Azji
oraz tworzenie przez nie niepodległych państw.

Przyczyny rozpadu systemu kolonialnego:

- osłabienie państw kolonialnych (Anglia, Francja, Belgia, Holandia) po II wojnie światowej,
- nieoptymalność utrzymywania oddziałów wojskowych, policji i administracji w koloniach przez państwa kolonialne,
- zajęcie większości posiadłości kolonialnych w Azji przez Japończyków,
- rozbudzenie dążeń niepodległościowych w koloniach,
- zmiana stosunku Europejczyków do kolonializmu (niehumanitarny i niemoralny),
- antykolonialna polityka ZSRS i USA.

Indie i Pakistan
1. Liga Muzułmańska (indyjscy muzułmanie)
2. Indyjski Kongres Narodowy NA CZELE: Mahatma Gandhi
CELE:
- walka o zapewnienie wykształconym Hindusom większego wpływu na sytuację polityczną w Indiach, - dążenia do pełnej niepodległości, - hasła walki z systemem kastowym oraz religijnymi i etnicznymi różnicami;
SPOSOBY WALKI:
bierny pokój – zasada obywatelskiego nieposłuszeństwa: walka bez użycia przemocy, metodami pokojowymi (organizowanie demonstracji, strajków, bojkot angielskich towarów, itp.)
Nasilenie się walk pomiędzy Hindusami a muzułmanami było przyczyną wycofania się Brytyjczyków z Indii oraz wprowadzenia podziału na dwa państwa:
1. Indie
2. Pakistan
1947 r. – proklamowanie niepodległości obydwu krajów

Afryka
<p>Północ – Arabowie Środkowa część – ludność murzyńska Południe – dominacja wpływów białej ludności</p>
<p>Państwa niepodległe w Afryce: Egipt, Etiopia, Liberia</p>
<p>Lata 1960 – 1964 – silny proces dekolonizacyjny w Afryce – niepodległość uzyskało prawie 30 krajów 1960 r. – Rok Afryki – niezależność ogłosiło 17 państw Brytyjczycy i Francuzi opuszczali swoje kolonie w Afryce w sposób pokojowy, starając się zachować wpływy gospodarcze. Portugalia (na czele z dyktatorem Antonio de Oliveira Salazarem) nie chciała oddać wpływów w Angoli i Mozambiku, stąd trwały tu wieloletnie wojny. 1963 r. – powołanie Organizacji Jedności Afrykańskiej – mającej na celu doprowadzić do ścisłej integracji kontynentu oraz powstrzymać krwawe konflikty pomiędzy nowo powstałymi państwami.</p>

Pierwszy Świat – kraje kapitalistyczne

Drugi Świat – kraje komunistyczne

Trzeci Świat – pozostałe państwa – część z nich poparła z czasem ZSRS (ogłosił się sojusznikiem państw kolonialnych), część – kraje Zachodu. Doprowadziło to do wielu krwawych konfliktów w wielu państwach Trzeciego Świata;

1955 r. – konferencja państw azjatyckich i afrykańskich w **Bandungu** – potępienie rasizmu i kolonializmu oraz powołanie **Ruchu Państw Niezaangażowanych**;

Sytuacja państw Trzeciego Świata po uzyskaniu niepodległości:

- część państw pogrążyła się w krwawych konfliktach spowodowanych rywalizacją między Wschodem a Zachodem,
- część z nich rozwijała się bardzo dobrze (Singapur),
- Indie stały się silnym państwem z własną armią i bronią nuklearną (choć istnieją w Indiach dzielnice skrajnej biedy),
- w krajach arabskich władzę obejmowali często dyktatorzy,
- w krajach afrykańskich władzę przejmowali dyktatorzy, przeprowadzano reformy na wzór państw komunistycznych, kończące się najczęściej kryzysem gospodarczym; istnieje tam również problem korupcji;

NEOKOLONIALIZM

kontrolowanie państw teoretycznie niepodległych (zależności polityczne i gospodarcze) przez mocarstwa i międzynarodowe koncerny.